

AZ ÚJ CÍMERÜNKRŐL

Az új iskolacímer (és jelvény) története 1986-ban, az iskola fennállásának 275. évfordulóján kezdődött. Ekkor kellett szembe néznünk azzal, hogy az elmúlt évek során elpusztult hagyományaink nagy része, olyan tradíciók, melyek az összetartozás évszázadait szimbolizálhatták volna, s amelyek nélkül az Iskola óhatatlanul csak „oktatási intézmény” marad. E hiányérzet végül inspirálónak bizonyult, s most, amikor az Értesítő lapjain az új címerről beszélhetünk, az akkor kezdett munka két kézzel fogható eredménye találkozik össze.

A hajdani piarista iskolától nemcsak az alapítás - már magában is tiszteletet ébresztő - évszámát örököltük, hanem egy hajdanvolt jelképrendszert is, amely az államosítással megszűnt ugyan, de teljes feledésbe soha nem merült. A múltó évek során aztán kikristályosodott egy másik jelképrendszer is, s e „modern” jelvény az iskola modern, s szintúgy tiszteletre méltó hagyományainak szimbólumává lett. A feladatunk az volt tehát, hogy e címerek legértékesebb elemeiből hozzuk létre azt az egyszerre nagyon régi és nagyon új jelképrendszert, amely az iskola múltját és jelenét, legfontosabb értékeinek folytonosságát jelenítené meg.

Az új címernek - a jelképek szigorú tradíciók által szabályozott nyelven - az iskola történetének egészét kellett kifejeznie. Nem hiányozhatott belőle e történet évszázadokra visszavonuló „ősisége”, munkánk jellege, veszprémiségünk, s ennek részeként a Vár, amely a hajdani gimnáziumnak 257 éven át otthont adott.

Az új címeren az intézmény történetiségére, több évszázados múltjára utal a piarista jelvényből átvett alapszín, az ezüst szegélyű, geometriai alakzattal díszített pajzs, valamint a veszprémi vár közkeletű címertani szimbóluma, a hármashalmon emelkedő ezüst vár, a három őrtoronnyal.

Az intézmény jellegére, s a jogelőd gimnáziumra utal az író toll és a könyv, fedelén a piarista nagygimnázium hajdan oly közismert betűjelével.

Veszprémiségünket - mint már írtuk - a Vár képének felidézésével kíséreltük meg kifejezni. A hagyomány - bárha nem a szorosán vett iskolai - ezen a ponton szerencsésen lehetett segítségünkre. A Vár szimbolikus ábrázolása ugyanis része volt a hajdani Veszprém vármegyei címernek, s így kínálkozott a gondolat, hogy az iskola címerében is ezt jelenítsük meg. Amikor emellett döntöttünk, természetesen távol állt tőlünk a ma oly divatos vármegyei nosztalgizálás. A vármegyei jelképpel nem a vármegyei szellemet nyilvánítottuk magunkénak, hanem egyszerűen egy nagymúltú, tehát nagyértékű szimbólumot. A címertan szabályai szerint ugyanis egy címerelem értékét a kora, a benne megtestesülő hagyomány régisége határozza meg.

Munkánk során természetesen nem kerülhettük el, hogy a hajdani címerek bizonyos elemeitől megváljunk; hol esztétikai, hol heraldikai megfontolások indítottak erre. A legszembetűnőbb „veszteség” talán, hogy kikerült címerünkéből a nemzeti színű zászló. Ezt a „csonkítást” semmiképpen nem kerülhettük el; a címeralkotás évszázados tradíciói szerint a háromszínű zászló ott és úgy nem maradhatott. A zászló motívumáért azonban bőséggel kárpótol, hogy megmaradt a lényeg, maga a három szín: a vártető pirosa, a várfal ezüst-fehére és a hármashalom zöldje. Így lett új címerünk egyszerre összetéveszthetetlenül lovassys, veszprémi és magyar, olyan összetartozások, közös értékek kifejezője tehát, melyre még most is, ebben az értékeit kereső, izgatott átmenetben is bizvást „felesküldhetünk”.

